

Postní akce

Rapšach
Krabonoš
Dvory n.L.
Suchdol n.L.

Římskokatolických farností České Velenice

Postní akce našich farností spočívá ve vědomém a aktivním prožívání postní doby. Doby, během níž jsme vyzváni ke zřeknutí se toho, co nám běžně slouží ke zpříjemnění našich životů, ale bez čeho se můžeme stejně tak obejít. Jsme vyzváni k půstu, skrze který se duchovně i tělesně připravujeme na velkou oslavu Kristova vzkříšení o Velikonocích. Ale abychom půst nevníмали jen jako něco záporného, vzdání se něčeho bez širších souvislostí, bez kladného proměnění našeho postu, je nám nabídnuta tato Postní akce. Během ní můžete do sáček Postní akce ve svých domovech shromažďovat prostředky ušetřené postním chováním a tento "výtěžek" z půstu pak jako farnosti použijeme na konkrétní pomoc lidem, kteří žijí ve velmi nelidských podmínkách. Každý z nás, děti, dospělí i starší generace, může přispět ze svého nadbytku a solidárně pomoci druhým. Dát jim světlo naděje, posílit jejich slabé síly. Skrze vaši pozornost a dar podáváte ruku těm, na kterých Ježíši zvláště záleží: hladovým, nemocným, pronásledovaným, utlačovaným...

Proto vás všechny prosím, abyste se zúčastnili této naší farní Postní akce a podpořili ji svým osobním příspěvkem. Sáčky, které si přinesete do svých domovů, vám budou připomenutím a pozvánkou k solidárnímu příspěví a opravdovějšímu osobnímu prožití postní doby. Sáčky s příspěvkem můžete odevzdat ve sbírce na Velikonoce, anebo je osobně přinést P. Tomášovi.

Výtěžek této naší sbírky pošleme skrze organizaci „Církev v nouzi“ na pomoc našim křesťanským sestrám a bratrům v Sýrii, kde probíhá největší humanitární krize dneška. Občanská válka v Sýrii vstupuje v těchto dnech do svého šestého roku. Vyžádala si už 470 000 obětí na životech. 4,6 milionů Sýřanů uprchlo ze země. Další 6,6 milionů obyvatel je vnitřně vysídlených. I když se někomu může zdát, že naše pomoc bude jen kapka ve velkém moři, přesto naše prostředky mohou poskytnout pomoc konkrétním lidem, kterým by se jí dost možná nedostalo.

Všem vám z celého srdce děkuji za vaši účast na této naší farní akci, která nám pomůže udělat další kruček v utváření našeho společenství jako rodiny opravdových křesťanů a ostatním pomůže v jejich beznadějně situaci. P. Tomáš Vyhnálek, omi

Uzávěrka příspěvků do Zpravodaje na duben 2017 je ve středu 22. 3. 2017. Budeme rádi, když zašlete své podněty, články a různé zajímavosti do našeho Zpravodaje.

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ SUCHDOL N/L., ČESKÉ VELENICE, RAPŠACH, DVORY N/L. A KRABONOŠ

www.kostelyvitorazska.cz

BŘEZEN 3/2017 7. ročník

"Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu." Řím 6,23

Milé farnice a farníci, drazí přátelé,

Popeleční středou zahájíme čtyřicetidenní postní dobu, dobu přípravy na oslavu Slavnosti Kristova Vzkříšení. Velikonoce jsou pro nás křesťany nejvýznamnějším svátkem roku, a proto je důležité se na něj dobře připravit. Máme tak činit modlitbou, půstem a dobrými skutky (almužnou). Toto naše snažení nás povede k prohloubení duchovního života a připravení úrodné půdy v našich srdcích na přijetí Boží milosti, která v nás bude moci působit a přinést své ovoce.

Často si ani neuvědomujeme, jak jsme Bohem obdarováni, že můžeme naši víru prožívat v míru a klidu. Mnoho našich sester a bratrů v Kristu budou tuto postní dobu prožívat ve strachu z atentátů a pod nálety bomb, mám na mysli hlavně křesťany v boji sužované Sýrii. Rád bych Vás všechny proto vyzval k účasti na Postní akci našich farností na pomoc těmto křesťanům. V čem bude spočívat, se dočtete na poslední stránce tohoto zpravodaje.

Proměňme společně naše postní snažení v konkrétní skutky lásky, k tomu nám vyprošuji požehnání.

P. Tomáš Vyhnálek, omi

MŠE SVATÉ a společné modlitby:

Ze soboty 25. 3. na neděli 26. 3. se zimní čas mění na letní, ☀️ → 🌙

	Dvory n. L.	Suchdol n. L.	Č. Velenice	Rapšach
pondělí				
úterý	17.00			
středa		17.00		
čtvrtek			17.00	
pátek				17.00
sobota			17.00 *	
neděle	9.00	11.00		

*
s nedělní
platností

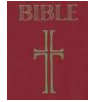
Večerní mše sv. budou v letním čase od 26. 3. v 18.00.

✚ - půl hodiny před mší sv. ve všední den modlitba křížové cesty

St 1. 3. – Popeleční středa, začátek postní doby, den přísného postu
- mše sv. v Suchdole n. L. v 17.00
- mše sv. v Č. Velenicích v 18.00

Ve čtvrtek 2. 3. nebude v Č. Velenicích večerní mše svatá.

Společenství v Č. Velenicích - ve čtvrtek po mši sv. cca od 17.45 jednou za 14 dní: Lectio divina, Kniha Sirachovec 9. 3. (19. kap.), 23. 3. (20. kap.)

Modlitby růžence

České Velenice - pondělí 16.00 modlitba růžence v kostele

Suchdol nad L. - pátek v 8.00 modlitba růžence v kapli sv. Jana Nepomuckého

Suchdol n. L.: Pá 10. 3. Setkání vedoucích letního tábora s rodiči na faře v 18.00 – předání informací o táboře, poté možnost přespání s dětmi do soboty 11. 3.

Postní duchovní obnova s PhDr. ThLic. Jindřichem Františkem HOLEČKEM, OM

Sobota 8. 4. 2017 - od 10.00 Suchdol n. L.

- od 15.00 České Velenice, v 18.00 mše sv.

Děni mimo naše farnosti:

Přednášky Křesťanské akademie, pobočka Třeboň:

Čt 16. 3. v 17.00 v aule Gymnasia Třeboň - Prof. Ivo Hlobil - Český krásný sloh a Třeboňská madona. Přednáška nás uvede do výjimečného období v dějinách evropského sakrálního umění, jejímž skvělým dílem je socha Třeboňské madony.

Čt 30. 3. v 17.00 ve farním sále Třeboňského kláštera - Prof. Luboš Kropáček - Dnešní krize arabského a muslimského světa. Přednáška o konvergenci islamismu se západním světem (demokracií), o salafismu, "arabském jaru" a hledání východisek ze současné krize.

Upozorňujeme, že během měsíce mohou být změny v uvedeném programu.

☞ Všem farníkům i návštěvníkům, kteří mají v březnu narozeniny, jmeniny či významné výročí, vyprošujeme hodně radosti, pokoje, naděje, lásky a Božího požehnání. ☞

Výtah z **POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2017**

Slovo Boží je dar. Druhý člověk je dar

Drazí bratři a sestry,

postní doba je novým začátkem a cestou, která vede k bezpečnému cíli: k velikonočnímu zmrtvýchvstání a ke Kristovu vítězství nad smrtí. Toto období se vždy na nás obrací s naléhavou výzvou k obrácení; křesťan je povolán k tomu, aby se vrátil k Bohu „celým srdcem“ (Joel 2,12), neuspokojoval se průměrným životem, ale aby ve svém přátelství s Pánem rostl. Ježíš je věrným přítelem, který nás nikdy neopustí, a přestože hřešíme, trpělivě očekává, že se k němu vrátíme. Tímto očekáváním projevuje svou vůli k odpuštění.

Rozlišováním myslíme poznávání Boží vůle a její konání. Jak ale poznáme Boží hlas od jiných hlasů a od zlých duchů? Náповědou nám může být věta z Evangelia podle Marka, kterou slyšíme hlavně v adventu „Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.“. Uvažovali jsme nad slovy posel, cesta, poušť a „vyrovnejte mu stezky“.

POSEL

Častokrát Bůh ke mně mluví skrze posla nebo nějaký prostředek, i když může mluvit přímo. Někdy míváme pocit, že Bůh k nám vůbec nemluví, ale není to pravda, Bůh nemá těžkosti s komunikací. Problém bývá na mé straně, když se soustředím na mnoho jiných věcí, přeslechnu Boha. Jakým způsobem Bůh může promlouvat? Skrze různé okolnosti, situace, které prožíváme jako je nemoc, selhání, spor v rodině, deprese. Ale pozor, ne všechno, co se stane, chce Bůh a pochází od Boha. Ale Bůh vstupuje do těchto událostí a hovoří ke mně skrze bratra, sestru. Někdy ovšem reagujeme na posla tak, že ho odmítneme s tím, že mu do toho nic není anebo nevěříme, že by mohl být mým prorokem. Musíme se soustředit, abychom zaslechli Boží hlas. Bůh může k nám promlouvat v modlitbě, a když nejsem rozptýlený, tak ho zaslechnu.

Proč Bůh vlastně k nám mluví? Je to proto, že se Bůh chce se mnou, s tebou setkat. Setkání s Ježíšem není jen poznáním pro můj rozum, ale je zkušeností pro mé srdce. Jaký je cíl, účel posla? Posel mě má navést na správnou cestu, má mě přivést k Ježíši, abych s ním udělal zkušenost ve svém životě.

CESTA

Kdo je touto cestou? Ježíš, který o sobě řekl „Já jsem ta cesta.“ Když nejdeme po správné cestě, nedojdeme do cíle. Pro farizeje tou cestou byl zákon, pro mnohé je to alkohol, pornografie, peníze, moc a síla, politika, sport, to ale nejsou pravé cesty, které by mě dovedly ke štěstí, k radosti.

POUŠŤ

Někdy se nám stává, že ač je hlas Boha nebo hlas posla silný, my ho neslyšíme, protože se nedokážeme soustředit. Potřebujeme ticho. Hora a poušť jsou symboly, kde promlouvá Bůh. Bůh nemluví v hluku, ale v tichu. Pro nás tichem pouště je adorace. Bůh nemluví tehdy, když chci já. Na adoraci třeba žádám odpověď na určité otázky, a myslím si, že Bůh musí promluvit hned. Ale já tak připravuji půdu, aby až Bůh promluví, já ho uslyšel. Později, třeba při práci, já ho uslyším, protože jsem se připravil.

VYROVNEJTE SVOU CESTU

Nejdeme vždy životem přímo, jsme sice na cestě, chceme dojít k Bohu, ale naše stezky jsou hrbolaté. Potřebujeme stále, nepřetržité obrácení od svého hříchu a přiklonění se ke ctinostem. Sv. Pavel říká: Jdeme z hříchu k milosti, od Adama ke Kristu, od starého člověka k novému člověku. Starý člověk je člověk plný strachu, hněvu, ambicí, sobecký člověk, člověk, který neodpouští, plný žárlivosti, plný chťiče, nevěrný člověk. A my se snažíme dělat vše pro to, aby starý člověk byl „rozbit“ a vystoupil nový, který je trpělivý, pokojný, radostný, mírný, velkorysý, plný odpuštění. Není jednoduché se zbavit starého člověka, je to neustálý boj mezi starým a novým člověkem.

Lidé v okolí nás mají za blázný. Nemohou nás pochopit, protože nemají tu zkušenost s Ježíšem. Se sv. Pavlem ale můžeme říkat: „Nic mě od NĚJ nemůže odloučit.“ A začneme tím, že malé věci i činy budeme konat s velkou láskou.

Půst je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostřednictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: půst, modlitba a almužna. V základě toho všeho spočívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobenství o boháči a Lazarovi (srov. Lk 16,19-21). Nechme se inspirovat touto tak významnou pasáží, jež nám poskytuje klíč k pochopení toho, co máme konat, abychom dosáhli pravého štěstí a věčného života, a povzbuzuje nás k upřímné konverzi.

Druhý člověk je darem

Podobenství začíná tím, že představuje dvě hlavní osoby, avšak pouze chudšas je popsán podrobněji: nachází se v zoufalé situaci a nemá sílu se z ní dostat; leží u boháčových dveří a jí drobty, které spadnou z jeho stolu, po celém těle má rány a přicházejí psi, aby mu je lízali (srov. v. 20-21). Je to pochmurný obraz poníženého a pokořeného člověka.

Lazar nás učí, že *druhý člověk je darem*. Správný vztah s lidmi spočívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chudšas u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje pro nás apel k obrácení a ke změně života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevřít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, ať už je to náš soused nebo neznámý chudák.

Hřích nás oslepuje

Podobenství je nesmlouvavé ve způsobu, jímž ukazuje rozporuplnou situaci, ve které se nachází boháč (srov. v. 19). Na rozdíl od Lazara je to osoba beze jména a je označen pouze jako „boháč“.

Apoštol Pavel říká, že „kořenem všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6,10). Ta je hlavním motivem korupce a zdrojem závisti, hádek a podezírání. Místo toho, aby se nám peníze staly nástrojem služby pro konání dobra a vytváření solidarity s druhými, mohou nás i celý svět zotročovat logikou sobectví, jež nenechává prostor lásce a je překážkou pro mír.

Nejvyšším stupněm morálního úpadku je pýcha. Pro člověka zkaženého láskou k bohatství neexistuje nic jiného než jeho „já“, a proto lidé kolem něj jsou mimo jeho zorný úhel. Připoutanost k penězům plodí určitý druh slepoty: boháč nevidí hladového chudáka, posetého ranami a vyčerpaného svým ponížením.

Když se díváme na tuto postavu, chápeme, proč evangelium tak ostře odsuzuje lásku k penězům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, anebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu“ (Mt 6,24).

Slovo je darem

Evangelium o boháči a chudém Lazarovi nám pomáhá, abychom se dobře připravili na blížící se Velikonoce. Liturgie Popeleční středy nás vyzývá, abychom prožili podobnou zkušenost, jakou velice dramatickým způsobem prožívá i ten boháč. Když nám kněz označuje čelo popelem, opakuje slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“. Boháč i chudák umírají a hlavní část podobenství se odehrává na onom

světě. Obě postavy najednou objevují, že „nic jsme si přece na svět nepřinesli a nic si z něho také nemůžeme odnést“.

Tím vystupuje na povrch boháčův pravý problém: kořenem jeho zla je to, že *nenaslouchal Božímu slovu*; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. Boží slovo je živou silou, schopnou vyvolávat v srdcích lidí konverzi a znovu je nasměrovat na Boha. Zavírat své srdce před darem Boha, který hovoří, má za následek, že se srdce uzavírá daru, jímž je bratr.

Drazí bratři a sestry, postní doba je příhodným časem pro to, abychom se obnovili setkáním s živým Kristem ve slově, ve svátostech a v bližním. Povzbuzuji všechny věřící, aby vyjádřili tuto duchovní obnovu i svou účastí na postních aktivitách, které v různých částech světa pořádá mnoho církevních organizací s cílem posilovat kulturu setkání v jediné lidské rodině. Modleme se jedni za druhé, abychom skrze svou účast na Kristově vítězství dokázali otevírat svoje dveře slabému a chudému. Pak budeme moci v plnosti prožívat velikonoční radost a svědčit o ní.

Ve Vatikánu 18. října 2016

svátek sv. Lukáše, evangelisty

FRANTIŠEK

Uvádění otce Tomáše do farností

První únorovou neděli jsme při mši sv. v Českých Velenicích mohli být svědky pěkné slavnosti, kdy otec Tomáš přebíral farnosti od otce Martina Bětuňáka a zároveň byl uveden do farností otcem vikářem Ivem Prokopem. Všichni tři společně sloužili mši

sv., která byla ze svátku Uvedení Páně do chrámu. Bylo to pro většinu z nás nové, ale velice pěkné. Dělo se to sice jen v „kmenové“ farnosti, ale přeneseně pro všechny farnosti. Otec Martin pak na konci mše sv. děkoval nám všem za spolupráci a za společenství.

Po mši sv. jsme si radostnou náladu pozdrželi ve společenství při obědě. Ve stejném kněžském složení se kněží sešli na faře ve Velenicích ještě jednou, a sice o pár dní později ve středu, kdy byly farnosti úředně předány. A teď je na nás všech, jak budeme dál rozvíjet a utvářet společenství mezi sebou.

Duchovní obnova s P. Eliášem Vellou

O víkendu 17. až 19. února jsem byla na duchovní obnově v Prachaticích. Exerzitátorem byl P. Elias Vella OFM Conv., exorcista z Malty. Naším tématem rozjímání, ale také duchovního vzdělávání, bylo „Umění duchovního rozlišování“. Obnovu jsme však otevřeli myšlenkou sv. Matky Terezy „Dělat malé činy s velkou láskou.“